

вкусвалъ удоволствието, което ще изпита, когато седне да ги яде, несмушаванъ вече отъ жена си. Въ този моментъ нѣколко съседки дошли да изкажатъ съболезнованието си за голѣмото нещастие, което го постигнало. Понеже билъ напласенъ отъ жена си, той забравилъ, че тя не е вече между живитѣ, набързо извадилъ яйцата отъ огъня и ги турилъ въ пазвата си. Горещитѣ яйца така го парѣли, че започнали да му текатъ сълзи. Като гледали, какъ очитѣ му се пълнѣли съ сълзи, съседкитѣ казали: Е, братко, голѣмъ огънь те сполетѣ. — Голѣмъ е този огънь, но по-голѣмъ е въ пазвата ми, — отговорилъ селянинътъ. Това изречение е вѣрно по форма, но не и по смисълъ, защото селянинътъ не плаче за жена си, а за огъня, който причинявали горещитѣ яйца, скрити въ пазвата му.

Въ едно евангелско училище, единъ младъ момъкъ, като четѣлъ Библията, постоянно плачелъ. Окръжаващитѣ виждали това и си казвали: Добъръ проповѣдникъ ще излѣзе отъ този момъкъ. Защо плачелъ момъкътъ? Той постоянно поглеждалъ къмъ прозорцитѣ на женското училище, дето се учила неговата възлюбена. Той обичалъ една ученичка, но тя не отговаряла на чувствата му. Това го карало да скърби и плаче, а окръжаващитѣ мислѣли, че плаче отъ умиление къмъ Словото. Този момъкъ заслужава уважение, защото чрезъ сълзитѣ изразява чувствата си, но хората не разбирали съдържанието на неговата скръбъ и вадѣли криво заключение.

Ще приведа още единъ примѣръ, да видите, какви сж религиознитѣ убеждения на нѣкои хора и на каква логика почиватъ. Единъ младъ господинъ отишълъ при единъ евангелски проповѣдникъ и започналъ да плаче и нарежда: Голѣма е скръбъта ми, ще се пукна отъ мъка. Помоли се, моля ти се, за мене, да ми помогне Богъ да постигна желанието си. Проповѣдникътъ помислилъ, че младиятъ човѣкъ е дошълъ до нѣкакво разкаяние, съзналъ погрѣшкитѣ си и желае да влѣзе въ правия пѣтъ на живота. Той се обърналъ къмъ страдащия съ думитѣ: Ела при мене, заедно да се помолимъ. Започва проповѣдникътъ да се моли: Господи, помогни на този каещъ се грѣшникъ, очисти го отъ грѣховеѣ му, просвѣти ума и сърдцето му, приеми го въ нашата кошара. Следъ това запиталъ младежа: Каква е скръбъта ти? Голѣма е моята